

придоби му име философъ, титло което споредъ тогавашното значеніе давахъ на онѣзи, что сѣ достигнали въ ученіе до *plus ultra*, но които не секога уйдиствату съ дѣлото. На таквъ челоуѣкъ требуваше да ся поручи това свѣрзанно съ толкози затрудненія дѣло. Но туку пакъ ся ражда другъ вопросъ не по маловаженъ отъ първѣтъ, който още повѣче возбуждава любопытство. Знаяхъ ли Кирилъ и Меѳодій Българскіятъ или Словенскіятъ языкъ? — »Знаяхъ, отговарятъ Грецитъ и Латинскітъ легенди и історици, тѣ бѣхъ Греци, (Римляне, *Ρωμαῖοι*).

Най големата часть отъ писателитъ и почти сичкитъ Руски, не ся грыжахъ за това слово. Извѣстно е, каквото Византійската Имперія бѣше не Грецка Имперія, а истинно Римска, Грецка ся нарича неправилно. Сами Грецитъ (*Ἕλληνες*) като станахъ една масса съ всемірната Римска Имперія, имахъ за честь да ся наречатъ Римляне (*Ρωμαῖοι*) Обладателитъ на извѣстнѣтъ тогава свѣтъ честихъ съ това име сичкитъ побѣжденнѣтъ народи, освень Евреитъ. Споредъ това общо правило на Римската политика, сичкитъ народи, и особно сякой челоуѣкъ, който считаше надъ